

[Poul Møller.]

medlem hr. Hans Knudsen udtalte under første behandling i foråret, at det var noget, man kunne se på, men at han naturligvis ikke ville være med til, at den skulle ligge så højt som ved 100 000 kr., og vi hørte, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mente, man skulle blive stående ved 50 000 kr., men altså dog en forhøjelse af grænsen.

Her er der således angivet en vej. Hvis man nu spørger — og det gjorde den højtærede finansminister —: Hvor skal pengene komme fra? må svaret vel blive, at vi snart må kunne gå ud fra, at ligningsarbejdet efterhånden kan gå mere i dybden. Nu er kontrolloven 6—7 år gammel, een gangsskattesagerne er vel efterhånden ved at være afsluttet, således at ligningsarbejdet derved kan blive aflastet, ligesom arbejdet i forbindelse med den bundne opsparring vel også efterhånden snart må være afsluttet, således at skattemyndighederne også på dette punkt bliver aflastet. Der må vel så kunne blive mulighed for et arbejde, hvorved man kan indvinde disse 40 mill. kr. i ligningen — såvidt jeg har forstået den højtærede finansminister, er der jo mange gange 40 millioner at hente, hvis man i ligningsarbejdet kan nå frem til de rette indkomster; i hvert fald skulle 40 millioner da næsten komme af sig selv.

Desuden var der under debatten i foråret principiel tilslutning til den tanke, som har været rejst fra udvalget til fremme af opsparringen, tanken om at lave sparekontrakter, hvorved der skulle åbnes adgang til, at beløb indenfor 600 kr. i 10-årige kontrakter skulle være skattefrie. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var bange for, at det ville medføre for megen administration, men var i princippet enig i, at man forsøgte at fremme ungdommens opsparring. Det radikale venstre vendte sig i foråret ligesom vi imod kapitalvindingskatten og var ikke sikker på, at man havde ramt det rigtige med den 15 pct.s afgift i afsnit II i lovforslaget; imod selve skatte- lovskommissionens forslag om en kapitalvindingsskat var altså et flertal her i tinget, hvilket vel også regeringen må lægge mærke til ved udarbejdelsen af sit forslag.

Hvad angår aktieselskabsbeskatningen, tror jeg, at både den højtærede finansmini-

ster og socialdemokratiet vil kunne give principiel tilslutning til tanken om en proportional beskatning af aktieselskaber.

Der er givet tilslutning fra alle sider til en nedskæring af skatternes antal. Mon der ikke også vil være tilslutning til en ophævelse af erhvervsbeskatningen? Mon ikke også socialdemokratiet vil være med til en afskaffelse af den forældede kildeartsbeskatning ved den kommunale ligning?

Endvidere forekommer det mig — efter en gennemlæsning af forhandlingen i foråret — at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard lagde megen vægt på, at man påny skulle prøve på at gennemføre en ordning, hvorved man til grund for skatte- ligningen lagde et gennemsnit af de sidste tre års indkomst. Jeg tror, dette er noget, som i hvert fald mit parti meget gerne vil være med til at se på i et udvalg.

Der er et andet spørgsmål, som har været fremme, og som socialdemokratiet flere gange har fremhævet, nemlig spørgsmålet om overarbejdsfortjenester. Nu ligger det sådan, at den proportionale skat er faldet. Som følge af socialdemokratiets ændrede holdning overfor fradragsretten er der intet at gøre der mere, men vi kan måske i udvalget se på, om der kan findes en form, hvorved overarbejds- og ekstraarbejdsfortjeneste bliver underkastet proportional beskatning, således at man ved, hvilken procent man skal betale for den merindkomst, der indvindes ved ekstraarbejde. Løvrigt er forslagens bestemmelse om en aftrapning, en glidende skala, af forsørgerfradrag for indtægter op til 20 000 kr. også en indrømmelse til det synspunkt, at man ikke skal lade skatterne stige for hastigt for indtægter over 10 000—12 000 kr.

Der er efter den højtærede finansministers tale i Nationaløkonomisk Forening almindelig erkendelse af opsparringens værdi for investeringen i samfundet, for aldersforsørgelsen og for en kreditudvidelse, og på denne baggrund må vi vel også kunne enes om en række af forslagens opsparringsfremmende foranstaltninger.

Jeg har nævnt disse punkter, fordi jeg mener, at vi i stedet for at prøve på at finde, hvad vi er uenige om, og hvor der er modsætninger imellem os, bør gøre os klart, at der er en lang række af de vigtigste og mest værdifulde bestemmelser i dette skatte-